

चैत्यप्रासादं विनाशयितुमिति शेषः ॥ १८ ॥ ललामभूतश्चैत्यप्रासादइति शेषः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ द्वितीयं ॥ प्रेषितपुत्रापेक्षया द्विती

ततो मे बुद्धिरुत्पन्ना चैत्यप्रासादमुत्तमं ॥ तत्र स्थात्राक्षसान्द्रत्वाशतस्तंभेन वै पुनः ॥ १८ ॥ ललामभूतोलंकायामया विध्वंसितोरुषा ॥
ततः प्रहस्तस्य सुतं जंबुमालिनमादिशत् ॥ १९ ॥ राक्षसैर्वहुभिः सार्धं घोररूपैर्भयानकैः ॥ तमहं बलसंपन्नं राक्षसं रणकोविदं ॥ २० ॥
परिषेणातिघोरेण सूदयामि सहानुगं ॥ तच्छ्रुत्वा राक्षसेन्द्रस्तु मंत्रिपुत्रान्महाबलान् ॥ २१ ॥ पदातिबलसंपन्नान्प्रेषयामास रावणः ॥ प
रिषेणैव तान्सर्वान्नयामि यमसादनं ॥ २२ ॥ मंत्रिपुत्रान्हतांछुत्वासमरे लघुविक्रमान् ॥ पंचसेनाग्रगान्धूरान्प्रेषयामास रावणः ॥
॥ २३ ॥ तानहं सहसैन्यान्वैसर्वानिवाभ्यसूदयं ॥ ततः पुनर्दशग्रीवः पुत्रमक्षं महाबलं ॥ २४ ॥ बहुभीराक्षसैः सार्धं प्रेषयामास संयुगे ॥
तंतुमंदोदरीपुत्रं कुमारं रणपंडितं ॥ २५ ॥ सहसा खंसमुद्यंतं पादयोश्च गृहीतवान् ॥ तमासीनं शतगुणं भ्रामयित्वा व्यपेपयं ॥ २६ ॥ त
मक्षमागतं भग्नं निशम्य सदशाननः ॥ ततश्चंद्रजितं नाम द्वितीयं रावणः सुतं ॥ २७ ॥ व्यादिदेश सुसंकुटो बलिनं युद्धदुर्मदं ॥ तच्चाप्यहं
बलं सर्वतः चराक्षसपुंगवं ॥ २८ ॥ नष्टौजसंरणे कृत्वा परं हर्षमुपागतः ॥ महतापि महाबाहुः प्रत्ययेन महाबलः ॥ २९ ॥ प्रहितो रावणेनै
षः सहवीरैर्मदोद्धतैः ॥ सोऽविषत्यं हि मां बुध्वा स्वसैन्यं चावमर्दितं ॥ ३० ॥ ब्रह्मणोऽस्त्रेण स तु मां प्रबध्वा चातिवेगिनः ॥ रज्जुभिश्चापि बध्ना
तिततो मां तत्र राक्षसाः ॥ ३१ ॥

यं ॥ २७ ॥ २८ ॥ महता प्रत्ययेन विश्वासेन ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रबध्वा प्रबध्य राक्षसेभ्योऽप्यदिशेषः ॥ बध्नंति

अबध्नन् ॥ ३१ ॥